

4 Νοεμβρίου 2021

Όσιος Γεώργιος, Θαυμαστά σημεία κατά την κοίμηση, την εξόδιο και την ταφή του!

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Όσιος Γεώργιος της Δράμας (Καρσλίδης) (1901-1959).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

«Εκείνο το βράδυ διανυκτέρευαν μόνο επτά γυναίκες. Μέσα σ' αυτές ήμουν κι εγώ. Πήγαμε στο μεγάλο δωμάτιο με τις εικόνες κι εκεί κάναμε το απόδειπνο και το μεσονυκτικό. Παλαιότερα, όταν ήταν καλά ο Γέροντας, ερχόταν εκεί και κάτι μας διάβαζε. Εκείνο το βράδυ μας διηγήθηκε η μάνα Αργυρώ ιστορίες από τα χρόνια που τον φρόντιζε, τι έβλεπε κι άκουγε, καθώς και για τον άλλο κόσμο.

Μεταξύ άλλων, μας ανέφερε ότι μία απ' αυτές τις τελευταίες μέρες μπήκε στο κελλί του κι είδε το παράθυρο ανοιχτό. “Γέροντα” του είπε “γιατί το άνοιξες; Θα κρυώσεις”!

- Μάνα Αργυρώ, μήπως τάχα ο άγγελος δεν μπορούσε να μπει και με το παράθυρο κλειστό;

Αυτό έγινε για να τον πιστέψει ακόμη περισσότερο η γιαγιά.

- Ήρθε άγγελος Κυρίου να με πάρει κι εγώ τον παρακάλεσα να μ' αφήσει ακόμη λίγες μέρες για να ειδοποιήσω τα πνευματικά μου παιδιά. Όταν πεθάνω, θέλω να πεις σ' όλες τις γυναίκες να φορέσετε άσπρες μανδήλες, γιατί γύρω μου θα 'ναι εννέα τάγματα αγγέλων κι η Παναγία, και δεν θέλω να μας βλέπει στα μαύρα και να λυπηθεί!

Την άλλη μέρα έστειλε άνθρωπο στη Δράμα κι αγόρασε ένα τόπι άσπρο ύφασμα και το 'δωσε στις γυναίκες να φτιάξουν μαντήλια για όλες. Κάποια στιγμή, εκεί που μας μιλούσε, είχα την έννοια και της είπα: “Δεν πας, γιαγιά, να δεις τι κάνει ο Γέροντας”; “Πήγα πριν λίγο και κοιμάται” μου απάντησε.

Όταν πέρασε η ώρα, η μάνα Αργυρώ αποτραβήχτηκε στο δωμάτιό της και οι γυναίκες ξάπλωσαν και αυτές στις ψάθες.

Από το παράθυρο έβγαίνει ένα πολύ δυνατό φως!

Πολύ αργά το βράδυ η Κωνσταντινιά με τη θεία της σηκώθηκαν για να πάνε στο αναγκαίο. Και τι να δουν! Βλέπουν το παράθυρο από το κελλί του Γέροντα να είναι ανοικτό και να βγαίνει από μέσα πολύ δυνατό φως! Ρεύμα τότε δεν υπήρχε! “Μα τι συνέβαινε”; διερωτήθηκαν. Ήταν κάτι που το αντίκρυσαν κι οι δύο! Ξαναμπήκαν μέσα και πλάγιασαν.

Πέντε λεπτά μετά άκουσαν όλοι την μάνα Αργυρώ να θρηνεί:

“Ο Γέρων απέθανε! Απέθανε ο Γέρων”!

Τότε κατάλαβαν ότι το δυνατό φως που είχαν δει ήταν η άγια ψυχή του που άφηνε το σώμα! Τρέξαν όλες κάτω στο κελλί του. Το σώμα του ήταν ακόμη ζεστό».

Η Ευθυμία, χήρα που διανυκτέρευε κι αυτή εκεί, κατέβηκε γρήγορα με τα πόδια στη Δράμα ν' αναγγείλει το θάνατό του. Όταν όλες οι γυναίκες σκόρπισαν για τις ετοιμασίες, η Αικατερίνη πήγε κι έδεσε τα χέρια του με ένα μανδήλι και τα ασπάσθηκε με όλο τον πόνο και την αγάπη της...

Την επομένη το πρωί, μόλις το πληροφορήθηκαν ο Μίμης με τη Χαρίκλεια, έτρεξαν στο μοναστήρι θρηνώντας. Πόνεσαν πολύ για τον θάνατό του. Τόσο, που ήθελαν κι οι ίδιοι να πεθάνουν, για να πάνε κοντά του. Όταν έφθασαν, τον βρήκαν στο πάτωμα του ναού πάνω σε μια κουρελού, αφρόντιστο, με το αντερί του και το τσεμπέρι στο κεφάλι.

Το πρόσωπό του ήταν πολύ γλυκό κι ήρεμο, σαν να κοιμόταν. «Αυτήν τη ζωντανή γλυκεια έκφραση του προσώπου του» λέει η Χαρίκλεια «δεν θα την ξεχάσω, όσο ζω»!

Η γιαγιά Αργυρώ δεν άφησε κανέναν να τον ντύσει. «Θα 'ρθεί ο Μίμης» έλεγε. «Απ' αυτόν ζήτησε ο Γέροντας να τον ετοιμάσει». Βγήκαν τότε όλοι έξω από την εκκλησία, κι η γιαγιά με τον Μίμη τακτοποίησαν τον νεκρό. Στο τέλος πρόλαβε λίγο να βοηθήσει κι ο μπαρμπα-Θανάσης ο Βογατίνης.

Μετά τον ακούμπησαν πάλι στην κουρελού, κάτω στο πάτωμα. Ο Μίμης με τον Κωνσταντίνο Παπανικολάου πήγαν στον Δεσπότη για να του αναφέρουν πάλι τις τελευταίες του επιθυμίες. Δυστυχώς, ήταν ανένδοτος.

Γι' αυτό, όταν επέστρεψαν, αναγκάστηκαν, παρά την επιθυμία του Γέροντα, να τον τοποθετήσουν σε ένα απλό φέρετρο, ντυμένο εσωτερικά με μαύρο ύφασμα, το οποίο στήριξαν πάνω σε δύο καρέκλες, κάτω από τον πολυέλαιο. Αυτό έγινε γύρω στο μεσημέρι της Τετάρτης.

Το βράδυ ο κόσμος τον ξενύχτησε κλαίγοντας και την επομένη το πρωί έγινε η ταφή.

Το καντήλι και ο πολυέλαιος άρχισαν να κουνιούνται!

Ο π. Βασίλειος Κουκλιώτης κατάφερε τελικά να πείσει τον Δεσπότη να έρθει. Την ώρα που προσκυνούσε την εικόνα της Αναλήψεως στο προσκυνητάρι, το καντήλι άρχισε να κουνιέται αδιάκοπα. Κι όταν ανέβηκε στο φτωχικό δεσποτικό, ο μικρός πολυέλαιος άρχισε να κουνιέται κυκλικά από μόνος του. Αυτό κράτησε περίπου για ένα μισάωρο.

Ξεκίνησε η νεκρώσιμη ακολουθία και όταν τελείωσε, ο Δεσπότης δεν άφησε κανένα να τον χαιρετήσει! Η μόνη επιθυμία του Γέροντα που πραγματοποιήθηκε ήταν η περιφορά του σώματός του γύρω από το μοναστήρι.

Τα κυπαρίσσια λύγισαν και σταύρωσαν τις κορυφές τους!

Ήρθε η ώρα να μπει στο μνήμα...

Έβαλαν τη ράβδο του, τα βιβλία του και άρχισαν να κατεβάζουν το φέρετρο. Ξαφνικά, τα κυπαρίσσια σταύρωσαν τις κορυφές τους. Από όλον τον κόσμο, που ήταν μία λαοθάλασσα, ακούστηκε μία βοή.

Τότε η Συμέλα Παπαδόπουλου γύρισε κι είπε στον Μίμη: «Πες στον Δεσπότη να τον βγάλουμε από την κάσα» [σύμφωνα με την καλογερική ταφή]. Πήγε τότε ο Μίμης και του το είπε κι αυτός απάντησε: «Κάντε ό,τι θέλετε»!

Το νεκρό σώμα διπλώθηκε!

Έτσι, ακούμπησαν το φέρετρο δίπλα από τον τάφο, τον έβγαλαν και τον τύλιξαν στον πανέμορφο του μανδύα με τους χρυσούς αγγέλους. Αφού τον χαιρέτησαν, έπιασαν να τον κατεβάσουν στο μνήμα. Τότε το σώμα του διπλώθηκε [δεν είχε ακαμψία όπως συμβαίνει σε όλα τα νεκρά σώματα], σαν να ήταν καθιστός, κι ο αέρας, όπως κουνήθηκε, φανέρωσε το πρόσωπό του, που ήταν κίτρινο σαν φλουρί και τα χείλη του κατακόκκινα!

«Δόξα τω Θεώ! Τώρα πιστεύω»!

Όπως τον κατέβαζαν, οι κορυφές των δύο κυπαρισσιών ενώθηκαν κι από το λύγισμά τους ακούστηκε δυνατός θόρυβος! αυτό το είδε και το άκουσε όλος ο λαός. Ήταν περίπου τρεις χιλιάδες! Είχαν σκαρφαλώσει ακόμη και στα δένδρα!

Η γερόντισσα Άννα [Μοναχή Άννα Μακκαβαίου], που είχε παρευρεθεί στην κηδεία, στην αρχή είχε την εντύπωση ότι την έσπρωχνε ο κόσμος. Όταν όμως γύρισε να δει ποιος την σπρώχνει, αντίκρουσε έκπληκτη τον κορμό ενός κυπαρισσιού, που με το λύγισμά του την είχε ακουμπήσει!

Ένας ενωμοτάρχης, όταν είδε τα κυπαρίσσια να λυγίζουν, αναφώνησε:

«Δόξα τω Θεώ! Τώρα πιστεύω! Μέχρι τώρα τη γυναίκα μου δεν την άφηνα να πάει

στην εκκλησία, ούτε και ν' ανάψει καντήλι. Τώρα όμως, που είδα τα κυπαρίσσια να λυγίζουν, πιστεύω»!

Απόσπασμα από το βιβλίο, ο «Όσιος Γεώργιος της Δράμας, Ο Άγιος των πτωχών και των πονεμένων», έκδοση Ιεράς Μονής Αναλήψεως του Σωτήρος, Ταξιάρχες (Σύψα) Δράμας.

<https://bit.ly/2ZWVo6S>